

Met de dood op Goede Vrijdag 13 april 1990 van

ZUSTER CORNELIA CATHARINA FRIJTERS

is na meer dan zevenhonderd drie en twintig jaar het Begijnwezen in Breda opgehouden te bestaan.

Zr. Frijters werd 20 maart 1909 geboren te Oud Gastel, is ingetreden in het Begijnhof 15 januari 1932, heeft haar professie gedaan 30 september 1932 en is 14 november daarop gaan werken in de gezinszorg. Op Witte Donderdag 16 april 1981 is zij opgenomen in het verzorgingshuis Princenoord en zeven jaar later in de Luciastichting, waar zij is overleden.

Zr. Frijters was het type Begijn, zoals dat idealiter moet zijn bedoeld: medewerkster zijn van God ten bate van de mensen. De gelovige aansporing "Bid en Werk" heeft zij heel letterlijk opgevat in haar leven. Werken in de gezinnen was haar "lust en haar leven", ze ging er graag om met kleine kinderen, was sympathiek en het gevolg was, dat vele Bredanaars Zr. Frijters kenden en zij hen. Bij alle werk ook de voorgeschreven gebeden als Begijn verrichten, betekende voor haar geen last, dat hoorde er bij, want uiteindelijk wilde zij toch leven voor God.

Ze had geen sterke gezondheid en als gevolg daarvan is ze een tijd bedlegerig geweest,

wat voor haar ook armoe betekende, hoewel haar werk in de gezinnen aanvankelijk ook meer een liefdewerk was dan een bron van bestaan. Voor hulp, toen geboden, is ze levenslang dankbaar gebleven.

Toen later deze kant van haar bestaan beter werd, bleef zij toch de eenvoudige, die niets nodig had voor zichzelf; goed deed met wat zij verdiende; en vrij was van alle pretentie.

Dit maakte haar, die als Begijn een gewild foto-object was, ook fotogeniek.

Op haar vijfenzestigste verjaardag beschouwde zij het als haar grootste geschenk, dat zij mocht blijven werken in de gezinszorg. Lang heeft dat toen echter niet meer geduurd: haar oude kwaal ging haar weer parten spelen. En wat ze voor zichzelf het meest vreesde: dement worden, daarvoor is ze toch niet gespaard. Haar energie, die zij zolang positief had ingezet, in de gezinszorg, in het bidden met de Begijnen, in de zorg voor de bewoners van het Begijnhof, in haar werken voor de kerk, haar inzet voor de missie, heeft haar einde heel langdurig en heel triest gemaakt, ondanks het feit, dat zij, die zich voor zovele anderen had ingezet, zelf uiterst liefdevol is verzorgd in Princenhof en in Lucia.

Met Christus hebben we op Goede Vrijdag voor haar verzucht: Het is volbracht, en met Hem gebeden: Vader, in Uw handen bevelen wij Zr. Frijters.